

en saadan Lov fastsættes Embedsmand. Ordene: „en saadan Lov“ fortolker jeg nemlig: „en hvilkensomhelst Lønningslov.“ Disse to Bestemmelser harmonere efter min Mening ikke godt, men jeg vil desuden gøre opmærksom paa, at der fra Stats tjenestens Side kan indvendes Noget imod at beholde Bestemmelsen i § 1, og netop fra saadanne særlige Forhold, som jeg kender Noget til. Jeg skal saaledes gøre opmærksom paa, at det ikke er saa sjældent, at man ved forskellige Undervisningsanstalter, hvor man kun er istand til at skaffe sig dygtige Lærerekræfter mod moderat Honorar, dertil benytter Mænd i andre Embedsstillinger. Saaledes var det ved den militære Højskole, og saaledes antager jeg, at det fremtidig vil blive ved Officereskolen; man benyttede f. Ex. en Fuldmægtig til at docere Statsret, Statsøkonomi og deslige. Det er ialtfald ganske naturligt at benytte saadanne Mænd. Ved Landbohøjskolen har man benyttet en Adjunkt, senere Overlærer ved Metropolitan skolen til at docere enkelte Fag, og en lignende Forbindelse var der mellem andre Instituter. Slaer man nu en Streg over dette Forhold og benægter dets Tilladelighed, saa vil man skade disse Undervisningsanstalter. Denne Bemærkning troer jeg at burde fremsætte allerede nu, skøndt den ganske vist er underordnet, fordi jeg kun herved mener at kunne komme til at indvirke paa, at dette Forhold bliver forandret, naar man gaar over til at drøfte det. — Siden jeg har tilladt mig at tage Ordet ved denne Leilighed, turde det være mig tilladt at gjøre et Par Bemærkninger med Hensyn til det af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Fenger) fremsatte. Jeg maa sige, at jeg i Grunden nu, efterat der er kommet Indvendinger fra en anden Side, gjør det med Beklagelse; thi naar jeg kommer til at reise et Par Indvendinger mod, hvad det ærede Medlem har foreslaaet, saa vil jeg slet ikke have, at det dermed skulde komme til at see ud, som om jeg ikke indrømmede det Fortjenstlige i at bringe en saadan sund og god Tanke frem som den, han har fremsat, idet jeg bestandig erkjender, at der maaskee Ingen er i vort constitutionelle Livs Historie, der mere har den Fortjeneste, at have staaet som

Bogter for en forstandig og god Begrændsning af finansielle Bevillinger end netop det ærede Medlem. Jeg beklager derfor nu at skulle paa en Maade komme til at staae ved Siden af det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) i en Art Opposition mod det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds, dog ikke med Hensyn til det, som det ærede Medlem for Svendborg bemærkede, men med Hensyn til selve det fremkomne Forslag. Jeg siger, at det er en smuk, god, sund og naturlig Tanke at betale Embedsmændene saaledes, at de ere istand til at sørge for sig selv, naar de afskediges, og jeg maa erkjende, at der i hele den Udvikling, som vi organisk have gennemgaaet, ligger Motiv nok til at gjøre det i alt Fald til en Tvang, at paalægge Embedsmændene en saadan Forsørgelse uden Hensyn til, hvorledes de ellers ere oplærte og stillede. Dette følger af vor hele Udvikling, naar vi tillige skulle staae paa det grundlovmæssige Standpunkt, hvorefter Embedsmændene skulle have Pension. Men det er nu meget vanskeligt at komme til ved et Skøn, at afgjøre, hvad en Embedsmand hertil vil kunne afsee af sin Gage. 6 pCt. vil være passende, mener det ærede Medlem. Jeg troer imidlertid, at dette er formæget, naar vi ville see hen til de Lønningsfaster, som nu ere foreslaaede. Naar vi f. Ex. tage for os Lovforslaget om Lønninger for de i Ministerierne ansatte Embeds- og Bestillingsmænd og slaar op i Motiverne Sp. 947—50, vil man ved at sammenligne de Gager, som der ere foreslaaede i Gjennemsnit at skulle bevilges til disse Embedsmænd, med dem, som ifølge Lovudkastet nu ere tilstaaede, see, at der saagodt som ikke er andre Forhøielser end dem, der hidrøre fra Summerens Afrunding; men naar dette er Tilfældet, saa kommer den ærede Folkethingsmands Forslag i Virkeligheden til at gaar ud paa at nedsætte Embedsmændenes Gage med 6 pCt., ja, jeg tør endog ved Siden deraf sige, at det er at berøve dem Udgang til en Deel af den Pensionsret, som de nu have. Saameget jeg end derfor kan anerkjende det Princip og den Tanke, der ligger i det ærede Medlems Forslag, saa troer